

ת"פ 59135/06/17 - מדינת ישראל שלוחת תביעות מרכז - רחובות נגד י' מ' - בעצמה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 59135-06-17 מדינת ישראל נ' מ'
ת"פ 20269-07-17
ת"פ 15554-09-17
ת"פ 16488-01-18
ת"פ 14016-10-19
ת"פ 28737-12-19
ת"פ 1074-07-20

לפני בעניין:	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
המאשימה	מדינת ישראל שלוחת תביעות מרכז - רחובות ע"י ב"כ עו"ד ים קולן נגד
הנאשמת	י' מ' - בעצמה ע"י ב"כ עו"ד שרה אמוראי

גזר דין

1. הנאשמת הודתה בעובדות 7 כתבי האישום (חלקם מתוקנים) אשר צורפו זה לזה, והורשעה ב- 4 עבירות גניבה - לפי סעיפים 383+384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), 3 עבירות איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התפרצות לבית מגורים וגניבה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, 6 עבירות הונאה בכרטיס חיוב - לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986, עבירה של תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין ועבירה של היזק לרכוש במזיד - לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. ביום 4.3.2019 ניתנה הכרעת הדין בארבעה כתבי אישום. עובר לטיעוני הצדדים לעונש התבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינה של הנאשמת אשר יבחן בין היתר אפשרות הארכת מאסר מותנה בן 3 חודשים שעומד ותלוי כנגדה. בין לבין צירפה הנאשמת שלושה כתבי אישום נוספים.
3. עתה מונחים בפני בית המשפט 10 תסקירים בין 17.1.2019 - 3.8.2021, המבוססים על פגישות רבות עם הנאשמת, אימה (המתלוננת בארבעה מהתיקים), הערכות פסיכיאטריות, מסמכים רבים, היכרות מהליכים קודמים ומהליכי המעצר. התסקירים מגוללים את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת, ההיסטוריה העבריינית שלה, התייחסותה לעבירות בהן הורשעה, הערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות לצד הסיכוי לשיקום, ההליכים הטיפוליים

הרבים בהם השתלבה הנאשמת במהלך התקופה, התקדמות בהם והתרשמות גורמי הטיפול. אקדים את המאוחר ואומר כי לנאשמת ניתנו הזדמנויות רבות (אולי רבות מידי) להשתלב בתהליך טיפולי, אך למרבה הצער, היא לא השכילה לנצלן. בסיכומם של דברים, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

4. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה, טען כל צד כראות עיניו.

כתבי האישום (לפי סדר כרונולוגי - יום ביצוע העבירות)

ת"פ 59135-06-17 - כתב האישום הראשון

5. על פי פרט האישום הראשון, ביום 21.12.2016 ובשעה 21:55 לערך במתחם הקניות בילו סנטר, גנבה הנאשמת 4 חליפות בגדים מהחנות בשווי 495 ₪ בכך שנשאה ונטלה את הבגדים ללא הסכמת הבעלים, במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, ובכוונה לשללם שלילת קבע בשעת הנטילה, והלכה לכיוון הרכב אשר חנה בחניית המתחם. בהמשך ובטרם הספיקה הנאשמת להגיע אל הרכב, פנה אליה מנהל החנות, והחל דין ודברים ביניהם, ובעקבות כך זרקה הנאשמת את הבגדים ונכנסה לרכבה. בהמשך ולמרות שהתבקשה הנאשמת לחזור אל החנות, החלה בנסיעה לאחור כשבכוונתה לברוח מהמתחם, אך התנגשה עם הרכב ברכב אחר אשר נסע מאחוריה וגרמה לו לנזק קל.

על פי פרט האישום השני, ביום 6.12.2016 בשעה 19:40 לערך, עת שהתה הנאשמת בחנות 'הרמוניה' במתחם הקניות בילו סנטר, גנבה סט כוסות בשווי 30 ₪ לערך, כך שנשאה ונטלה את סט הכוסות, הכניסה אותו לתיקה ויצאה עמו מהחנות, ללא הסכמת הבעלים, במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, וכאשר היא מתכוונת בשעת הנטילה לשלול שלילת קבע.

ת"פ 1554-09-17 - כתב האישום השני

6. על פי פרט האישום הראשון, ביום 28.12.2016 בשעה 22:13 לערך, שהה המתלונן (מר אביו מבורך ששון), בביתו, עת בני ביתו שוהים עמו ובתו בת ה-9 צופה בטלוויזיה בסלון. בנסיבות אלו התפרצה הנאשמת לביתו בכך שפתחה את דלת הבית ונכנסה פנימה, כשהיא ללא נעליים לרגליה, בכוונה לבצע גניבה. בהמשך ולאחר שהבחינה בקטינה, ניגשה הנאשמת למטבח הבית, שם היה מונח ארנק על השיש, נטלה ונשאה את הארנק, שהכיל בין היתר כרטיס אשראי ויצאה עמו מהבית.

7. על פי פרט האישום השני, הנאשמת נטלה מתוך הארנק את כרטיס החיוב, ועשתה בו שימוש בבית העסק 'פרלמנט' בשש עסקאות לרכישת סיגריות בסכום כולל של 4,126 ₪.

ת"פ 20269-07-17 - כתב האישום השלישי

8. ביום 21.3.2017, בשעה 10:00 לערך, איימה הנאשמת על אימה בפגיעה שלא כדין בגופה ובחייה, בכך שהתקרבה אליה, צעקה ואמרה לה "אני פה בשביל לגמור אותך, תלכי בעקבות אבא", וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

9. בהמשך, בשעה 22:00 לערך, ניגשה הנאשמת לבית, דפקה בדלת הבית ונכנסה פנימה, פנתה אל המתלוננת

ואימה בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמרה לה "אני אגמור אותך", וזאת במטרה להפחידה או להקניטה. בנסיבות אלו ביקשה הנאשמת מהמתלוננת כי תביא לה כסף בסך 100 ₪, והמתלוננת לאור פחדה, הביאה לה.

ת"פ 16488-01-18 - כתב האישום הרביעי

10. ביום 5.11.2017 בשעה 15:31 לערך, נכנסה הנאשמת לחנות בשם 'ריפ', ברחוב הרצל 192 ברחוב, ובעת שהמוכרת בחנות הייתה עם גבה אליה, הנאשמת גנבה תיק בכך שנשאה ונטלה מהחנות תיק בשווי 449 ₪, ללא הסכמת הבעלים, במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, ויצאה עמו מהחנות כשהיא מתכוונת בשעת הנטילה לשלול שלילת קבע. בהמשך הנאשמת הביאה את התיק במתנה לאחותה.

ת"פ 28737-12-19 - כתב האישום החמישי

11. ביום 17.12.2018 בשעה 15:34 לערך, ברחוב מילר סמוך למספר 19 ברחובות, נסעה הנאשמת ברכב של אחיה (יוסף שלומי) כשהיא יושבת במושב האחורי ברכב, ואמה (המתלוננת) ישובה ליד יוסף שנהג אותה עת. על רקע ייכוח בין הנאשמת למתלוננת, ניסתה הנאשמת לחטוף מידיה של המתלוננת את טלפון הנייד בו אחזה, הכתה את המתלוננת באמצעות ידיה, משכה בשערותיה וכתוצאה שברה את משקפיה.

ת"פ 14016-10-19 - כתב האישום השישי

12. ביום 6.10.2019 בשעה 12:00 או בסמוך לה, עת שהתה הנאשמת ביתה עם אמה ואחותה, קיללה את השתיים, התקרבה אל אמה ואמרה לה "היום אני אדקור אותך". בהמשך לכך הוזעק למקום אמבולנס מד"א, שנציגתו הזעיקה משטרה נוכח התנהגות הנאשמת במקום. אז פונתה הנאשמת לקבלת טיפול רפואי.

ת"פ 1074-07-20 - כתב האישום השביעי

13. ביום 29.6.2020 בשעה 22:30 או בסמוך לה, בעת ששהתה הנאשמת בבית, הגיעו למקום אמה של הנאשמת יחד עם אחותה של הנאשמת, אז פנתה האם לנאשמת ושאלה אותה מדוע לא קנו לחם. הנאשמת בתגובה ענתה לאמה "אמא מתי תמותי?" האם פנתה בשנית לנאשמת ושאלה מדוע לא קנו לחם, אז נטלה הנאשמת את שלט המזגן והשליכה אותו לעבר הרצפה. בנסיבות אלו נכנסה האם לחדר השינה שבבית ונעלה עצמה שם. בהמשך, בעטה הנאשמת בדלת החדר ואמרה לאם: "אני אחסל אותך", ופנתה לאחותה ואמרה לה כי היא מדמינת כל לילה שהיא דוקרת את האם.

חוות דעת פסיכיאטרית ותסקירי שירות המבחן

14. מחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 13.6.2018 (להלן: חוות הדעת) עולה כי הנאשמת מוכרת למערכת בריאות הנפש מזה מספר שנים, מאובחנת כלוקה בפרעת אישיות גבולית עם גלישות פסיכוטיות ושימוש לרעה בחומרים משני תודעה. בעברה מספר אשפוזים בשל מצב פסיכוטי לאחר שימוש בסמים, חלקם בכפייה. הוצעו לה מספר אפשרויות טיפוליות אשר מתאימות להתערבות אינטנסיבית בהפרעת ההתמכרות אך הנאשמת התנגדה בתוקף. בהיסטוריה הרפואית נמצא כי קיים קשר ישיר החמרה במצב הנפשי ובין שימוש בחומרים פסיכואקטיביים. הנאשמת אינה נמצאת במעקב פסיכיאטרי מסודר. חוות הדעת קבעה כי הנאשמת אחראית למעשיה והיא כשירה לעמוד לדין.

תסקיר שירות המבחן מיום 17.1.2019 (להלן: התסקיר הראשון)

15. שירות המבחן בחן אפשרות התאמתה של הנאשמת למסלול של בית משפט קהילתי. מהתסקיר עולה כי הנאשמת בת 41, פרודה, מתגוררת בבית אמה ברחובות, לא עובדת ומתקיימת מזה כשנתיים מקצבת נכות על רקע נפשי, אם לשני ילדים (5, ו-7) אשר על רקע קשיי תפקודה ומצבה הנפשי הירוד של הנאשמת, נמצאים במשמורת סבתם. הנאשמת סובלת ממצב נפשי מורכב, התמכרות לסמים מעוררים מסוג ריטלין, קשיי תפקוד במסגרות, קושי ביחסים בין אישיים, קושי בשליטה בדחפים והתפרצויות אלימות.

בעברה מצבים פסיכוטיים על רקע השימוש בריטלין, אושפזה ביוני 2018 מתוקף צו אשפוז לאחר שלא נמצאה כשירה לעמוד לדין, בנובמבר 2018 פנתה לביה"ח באר יעקב על רקע מצב פסיכוטרי חריף נוסף. לנאשמת היענות ירודה לטיפול תרופתי, היא לא משולבת במסגרת תומכת בקהילה ולא קידמה שירותי סל שיקום. לנאשמת תובנה נמוכה למצבה ההתמכרותי, היא מתקשה לזהות דפוסי התנהגות בעייתיים ומצבי סיכון ברקע לביצוע עבירות הרכוש והאלימות ומתקשה להכיר בצורך שלה בטיפול מקיף ושינוי באורח חייה. שירות המבחן סבר כי הנאשמת זקוקה לתוכנית שיקום מותאמת ארוכת טווח במסגרת אשפוזית וקהילה טיפולית ייעודית לתחלואה כפולה. ואולם הנאשמת מסרה כי מעוניינת בשילובה באשפוזית לגמילה פיזית בלבד וקבלת מענה אמבולטורי. שירות המבחן לא מצא הנאשמת מתאימה למסלול של בית המשפט הקהילתי.

תסקיר שירות המבחן מיום 1.7.2019 (להלן: התסקיר השני)

16. שירות המבחן פעל לקדם הפניית הנאשמת ושילובה באשפוזית לתחלואה כפולה בבאר-שבע המותאמת לבעיותיה. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשמת התקשתה להתמודד עם קשייה ועזבה מיוזמתה המסגרת הטיפולית לאחר מספר ימים. שירות המבחן זימן הנאשמת לפגישה אך זו לא הגיעה ומסרה כי טעתה במועד הפגישה. גם לפגישה נוספת לא הגיעה ומסרה כי לא חשה בטוב וכי עוברת תקופה קשה שכן ילדיה עתידים באוגוסט 2019 לעבור למשפחת אומנה ולצאת מחזקתה. במצב דברים זה לא יכול היה שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינה.

תסקיר שירות המבחן מיום 21.11.2019 (להלן: התסקיר השלישי)

17. התסקיר הוסיף על האמור וציין כי הנאשמת בת 42, פרודה מזה כשלוש שנים, בעלת עבר פלילי בתחום הרכוש ואלימות, טרם מעצרה התגוררה ביחידת דיור בסמוך לאמה ברחובות. נכון לכתיבת התסקיר השלישי נמצאה במעצר בית בגני יוחנן, בפיקוח של שלושה מפקחים והיא מתקשה להקפיד על תנאי שחרורה. לדבריה במהלך מעצר הבית נוטלת כדורי הרגעה אותם מספק לה אחד מהמפקחים עליה.

הנאשמת השלימה לימודיה התיכוניים, שירתה שירות צבאי מלא בתפקיד שרטט גרפי במהלכו ריצתה עונש מאסר קצר בגין סירוב פקודה ובעלת תואר ראשון במדעי התנהגות. אביה של הנאשמת נפטר לפני כעשור ואמה בת 77. הקשר בין הנאשמת לאמה מאופיין בתלות וחשש האם מפני הנאשמת. האחרונה סיפרה כי בעלה מנהל אורח חיים התמכרותי לסמים אך לה קשר תקין עמו, ילדיהם הועברו לחזקת אמו של בעלה וגרים עמה מזה 4 שנים והפגישות עמם נערכות במרכז קשר בלשכה לשירותים חברתיים. שירות המבחן התרשם כי הדינמיקה ביחסים בין הנאשמת לבעלה הינה מורכבת וסבוכה ומאופיינת בתלות ובאלימות.

הנאשמת סובלת מתחלואה כפולה - הפרעת אישיות גבולית עם גלישות פסיכוטיות והתמכרות לסמים מסוג ריטלין. הפרעת האישיות של הנאשמת באה לידי ביטוי באימפולסיביות, שינויים קיצוניים במצבי רוח, קושי בקיום מערכות יחסים תקינות. הנאשמת לא משולבת במסגרת תומכת בפגועי נפש בקהילה, נטלה בעבר טיפול תרופתי לדיכאון וריטלין לאור הפרעת קשר וריכוז ממנה סובלת אך לאורך השנים החלה לעשות שימוש לרעה בריטלין מה שגרם להחמרת מצבה הנפשי. הנאשמת מקבלת כדורים פסיכיאטרים אותם מסרבת ליטול בתירוץ כי לא נחוצים לה.

שירות המבחן נפגש עם הנאשמת ואמה מספר פעמים נמסר כי ניכרת אי יציבות במצבה הנפשי של הנאשמת אשר הגיעה אל שירות המבחן תחת השפעת סמים, התנהלה באופן פורץ גבולות, הרסני ופוגעני כלפיה וכלפי אחרים, אף לנוכח גבולות חיצוניים. שירות המבחן התרשם כי האם מגוננת על הנאשמת ומבקשת לצמצם מחומרת מעשיה וניכר כי היא אינה מכירה באופן מותאם בדפוסי ההתמכרות וחומרתם.

הנאשמת התקשתה לתאר נסיבות אירועי העבירות, תיארה כי על רקע התמכרותה מצבה הנפשי הוחמר עד כדי מצב פסיכוטי שהוביל לביצוע העבירות. היא הביעה מוטיבציה מילולית להשתלב בטיפול באשפוזית ובקהילה טיפולית, אך ניכר כי היה זה ניסיון לרצות את שירות המבחן ואת בית המשפט. כן התרשם שירות המבחן התובנה למצב ההתמכרותי נמוכה באופן הפוגם ביכולתה לקדם את מצבה וניכר כי מתקשה להשקיע בהליכי טיפול.

שירות המבחן הפנה הנאשמת פעם נוספת לאשפוזית לתחלואה כפולה בבאר שבע. מהערכה פסיכיאטרית של ביה"ח באר יעקב עולה כי בעברה של הנאשמת פניות רבות למיין בבקשה לקבלת טיפול תרופתי או על רקע כוונות אובדניות ובמאי 2019 הובאה על ידי המשטרה. המלצות ההערכה הפסיכיאטרית היו על פניה לאשפוזית לתחלואה כפולה בבאר שבע ובאם תצליח הנאשמת לשמור על ניקיון מסמים לשקול המשך טיפולה במסגרת קהילה טיפולית.

על אף הקשיים הרבים שתוארו ולנוכח מוטיבציה מילולית שהפגינה הנאשמת, המליץ שירות המבחן על דחייה לצורך שילוב הנאשמת בגמילה במסגרת האשפוזית לתחלואה כפולה בבאר שבע.

תסקיר שירות המבחן מיום 11.2.2020 (להלן: התסקיר הרביעי)

18. הנאשמת הגיעה לראיון במסגרת האשפוזית לתחלואה כפולה בבאר שבע אך גורמי הטיפול לא מצאו אותה מתאימה למסגרת לאור התנהלותה הבעייתית בעבר וקשייה כיום לקחת אחריות על התנהלותה.

הנאשמת החלה טיפול בדצמבר 2019 באשפוזית לנשים הסובלות מהתמכרות, והייתה צפויה להתמיד בו כחודש וחצי, תוך שהובהר לה כי בהמשך תצטרך להמשיך בתהליך טיפולי ארוך טווח אך היא ביטאה התנגדות לכך. בינואר 2020 התקבל דיווח לפיו הנאשמת הפרה תנאי המסגרת באופן בוטה, נהגה באלימות כלפי הצוות ומצבה הנפשי התדרדר תוך שהומלץ לה לפנות למיין בבי"ח פסיכיאטרי אך היא סירבה. כאשר התבקשה לעזוב את המסגרת, סירבה וגורמי הטיפול נאלצו להזמין את המשטרה. בשיחה עם שירות המבחן הנאשמת שללה התנהגות אלימה מצידה והשליכה את האחריות להרחקתה מהמסגרת על גורמים חיצוניים. לדבריה ביקשה מהצוות הרפואי טיפול תרופתי והביעה מורת רוח נוכח הסירוב לבקשתה אך לטעמה לא הגיבה באופן תוקפני. היא ביקשה לתת לה הזדמנות נוספת להשתלב בקהילה טיפולי למכורות וניכר כי מעריכה כוחותיה באופן שלא מותאם.

בפגישה נוספת הנאשמת חזרה והביעה הרצון להשתלב בקהילה טיפולית ומסרה כי נמנעת משימוש בחומרים

ממכרים כחודש ימים, משכך הפנה שירות המבחן את הנאשמת לראיון במסגרת הקהילה הטיפולית "בית אור אביבה" המיועדת לסובלים מתחלואה כפולה. היא הגיעה לראיון תחת השפעת חומרים ממכרים.

בבדיקה פסיכיאטרית נמצא כי הנאשמת מתקשה לקחת אחריות על התנהלותה הבעייתית ונוטה להשליך קשייה על גורמים חיצוניים ומידת אמינותה נמוכה. עוד התרשם הפסיכיאטר במקום כי לא נמצאה עדות למצב פסיכוטי פעיל אך לא ניתן היה לשלול אבחנה של סכיזופרניה, וכי התרשם ממניפולטיביות בהתנהלותה תוך היענות נמוכה לטיפול ולשיקום עת ביקשה ממנו לחזור לטיפול בכדורים.

הנאשמת זומנה לבדיקת שתן בשירות המבחן אך לא התייצבה למסירתה ומסרה כי לא חשה בטוב. שירות המבחן מסר כי התחזקה התרשמותו מנאשמת שמנהלת אורח חיים התמכרותי פעיל, סובלת מהפרעת אישיות גבולית, בעלת כוחות דלים לשינוי ומתקשה לקחת אחריות על מצבה. מעצרה ושהותנה בתנאים מגבילים הכוללים פיקוח אנושי לא מצליחים למתן בחירותיה, היא חוזרת ומבטאת מוטיבציה מילולית לשינוי אך מדובר באמירה חיצונית שלא נשענת על כוחות ובשלות. שירות המבחן העריך כי הנאשמת לא מתאימה למהלך טיפולי בעיתוי זה ולא תוכל להיעזר בו, משכך נמנע מהמלצה טיפולית בעניינה.

תסקיר שירות המבחן מיום 16.9.2020 (להלן: התסקיר החמישי)

19. הנאשמת הופנתה לטיפול טיפולית המיועדת לנשים "בית מיכל" אך לאור אבחנותיה הפסיכיאטריות לא נמצאה מתאימה לטיפול. בהמשך הופנתה למסגרת הקהילה הטיפולית לנשים "דרך אריאלה" אך הנאשמת הגיע לראיון כשהיא תחת השפעת חומרים ממכרים כאשר הרושם הוא כי עשתה שימוש תכוף ומוגבר בסמים ואי אפשר היה לקיים את הריאיון.

ביוני 2020 נעצרה הנאשמת שוב בגין חשד לביצוע עבירת איומים כלפי אמה ועברה למעצר בכלא "נווה תרצה". בהתייחס לנסיבות מעצרה במהלך שיחה שקיימה עם שירות המבחן, ההתרשמות הייתה כי הנאשמת מבינה באופן ראשוני את הבעייתיות במצבה וכי היא מצמצמת בצרכיה ההתמכרותיים ומתקשה להתייחס להתנהלות הבעייתית לאורך שנים.

מחוות דעת פסיכיאטרית עדכנית מיולי 2020 עולה כי הנאשמת לא סובלת ממחלת נפש במובן המשפטי של המילה, היא מסוגלת לעמוד לדין, לא זקוקה לאשפוז פסיכיאטרי אלא להמשך מעקב פסיכיאטרי אמבולטורי ולמסגרת לגמילה מחומרים ממכרים. עוד הומלץ כי אם תחזור למעצר, זקוקה הנאשמת להמשך השגחה לאור נטייתה להתנהגות אימפולסיבית. חרף הערכת שירות המבחן כי הפרוגנוזה להצלחת תהליך טיפולי בקהילה נמוכה נוכח נזקקותה הטיפולית הבולטת, המליץ על ניסיון טיפולי נוסף בקהילה. בהתאם נערך ראיון נוסף לנאשמת באוגוסט 2020 והוחלט לקבל אותה לקהילה. שירות המבחן העריך כי הסיכון לביצוע עבירות נוספות מצד הנאשמת לא פחת וכי תתקשה להתמיד בתהליך טיפולי לאורך זמן. מכאן ולמרות שבתיק המעצר ניתנה לנאשמת ההזדמנות להשתלב בקהילה, התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית טיפולית.

תסקיר שירות המבחן מיום 28.10.2020 (להלן: התסקיר השישי)

20. מהלך תקופת הדחייה הנאשמת השתלבה בקהילה הטיפולית לנשים "דרך אריאלה" וגורמי המקום מסרו כי חרף הימצאותה של הנאשמת זמן קצר שלא מספק לקבל התרשמות מעמיקה, ניכר כי הנאשמת מגלה קושי לקבל

גבולות והיררכיה במקום, מתנהלת בצורה דרשנית כלפי הצוות, ובשיחת הטלפון הראשונה שניהלה עם אמה התנהגה בתוקפנות מילולית כלפיה וזאת בנוכחות המדריכה. אף במרחב החברתי נמנעת הנאשמת מלייצר קשרים עם מטופלות אחרות ומשתפת כי מעוניינת להיות לבדה, כן דווח על מקרי תוקפנות מצדה כלפי מטופלות אחרות. בשני הטיפולים הפרטניים עמה שיתפה בגעגוע לילדיה והביעה חשש מכישלון בתהליך הטיפול.

שירות המבחן חזר והעריך, חרף השלב הראשוני בו הייתה מצויה הנאשמת בקהילה, כי הפרוגנוזה להצלחת התהליך הטיפולי נמוכה ובולטים קשיים משמעותיים בהסתגלותה כבר בשלב ראשוני זה. מכאן שהתקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית טיפולית בעניינה.

תסקיר שירות המבחן מיום 18.11.2020 (להלן: התסקיר השביעי)

21. הנאשמת המשיכה לגלות בעיות תפקודיות שונות במסגרת הטיפולית, ולקבל גבולות, מתנהלת באופן אובססיבי כשבקשותיה לא נענות בהתאם לרצונה או באופן מיד. לצד זאת, נראה כי מראה נכונות להיעזר בגורמי הטיפול, משתפת בקשייה, מבטאת נכונות לשינוי דפוסי הבעייתיים, ובשילוב הטלפוניות משתפת בהשלכות בחירותיה על חייה והפגיעה בסביבתה ובבני משפחתה תוך שתיארה רצון לחזור ולהיות מעורבת בחיי ילדיה. גורמי הטיפול במקום סברו כי הנאשמת משקיעה מאמצים להיעזר ולקבל הכוונה וניכרת הטבה במצבה הנפשי, מתנהגת בפחות תוקפניות ומצבה הרגשי מאוזן יותר. שירות המבחן מסר כי עתידה להתקיים וועדה בעניינה על מנת לחזור ולהעריך מצבה ומטרות טיפוליות עבורה. מאחר שהנאשמת עדיין מצויה בשלבים ראשונים טרם המליץ שירות המבחן המלצה שיקומית טיפולית בעניינה.

תסקיר שירות המבחן מיום 25.1.2021 (להלן: התסקיר השמיני)

22. במהלך תקופת הדחייה התקיימה וועדה בעניינה של הנאשמת ממנה בלט כי הנאשמת מטשטשת ומרטינה חומרת מצבה וקשייה. לאחר קיום הוועדה חלה הידרדרות במצבה ובתפקודה של הנאשמת כשחווה מצוקה כאשר הבינה בוועדה כי משך הטיפול בקהילה ממושך מכפי שציפתה. גורי הטיפול דיווחו כי הנאשמת התקשתה לווסת עצמה ולקחת חלק בסדר היום במסגרת הקהילה והמעטה להשתתף בקבוצות הטיפוליות. בהדגרה ובעזר מהצוות הטיפולי, החלה לקחת חלק פעיל יותר ולהבין המחירים שעלולה לשלם על חוסר תפקודה. כך שחל שיפור בהתנהגותה למרות שמתמודדת עם מצב רוח ירוד ובעיות תפקוד, היא משתפת בקשייה בקבלת גבולות ומאז קיום ועדת ההערכה לא דווחו התנהגויות תוקפניות מצדה.

במסגרת הטיפול הנאשמת נמצאת במעקב פסיכיאטרי ונוטלת טיפול תרופתי, הפסיכיאטר התרשם מאפקט דכאוני וחשד להפרעת דחק פוסט טראומטית. כמו כן, שירות המבחן שוחח טלפונית עם הנאשמת שהדגישה קשייה במסגרת הקהילה ומהריחוק מילדיה, כן הדגישה אמביוולנטיות לרצונה להמשיך בטיפול ארוך הטווח שהוצע לה. מהשיחה עמה בלט כי מתקשה להכיר בצורך המשמעותי שלה בטיפול כוללני ואינטנסיבי ולקבל אחיות מלאה על התנהלותה וקשייה. עם זאת, נראה כי משקיעה מאמץ לעמוד בדרישות ממנה ולהיעזר בגורמי הטיפול המעורבים במצבה. משך סבר שירות המבחן כי יש מקום לנצל את ההליך המשפטי על מנת לדרבנה להתמיד בתהליך השיקומי.

תסקיר שירות המבחן מיום 26.4.2021 (להלן: התסקיר התשיעי)

23. במרץ 2021 התקיימה ועדה נוספת בעניינה של הנאשמת, עלה כי היא עדיין מגלה בעיות תפקודיות ומתקשה

בעמידה בכללי המסגרת, מטשטשת ומפחיתה מידת הבעייתיות בהתנהלותה. לצד זאת, ביטאה הבנה בצורך בהמשך טיפול עבורה ותפיסתה כי הצוות הטיפולי מגויס לעזור לה. הובהר לה כי מצויה בתקופת ניסיון ולאחר שהבינה משמעות הפסקת הטיפול בקהילה וההשלכות לכך, חל שיפור בהתנהגותה ובהתגייסותה להליך הטיפול. במסגרת המפגשים הטיפוליים הנאשמת מתבטאת באופן פתוח יותר ומשתפת בקשייה. כן ביטאה רצון להיות נוכחת ומעורבות בחיי ילדיה והכירה בהשלכות התנהגותה על חייהם. משכך הוחלט במסגרת הקהילה כי הנאשמת תחל גם טיפול ממוקד בתחום האימהות שיכלול הדרכה הורית. עוד מסר שירות המבחן כי ככל הנראה מעצרה האחרון היווה גורם מדרבן להשתלבות בטיפול אינטנסיבי ובעל גבולות ברורים שמותאם למצבה ולצרכיה של הנאשמת. האחרונה מתמידה בטיפול מזה כחצי שנה, נוטלת טיפול תרופתי, מצויה במעקב פסיכיאטרי ומשקיעה מאמצים לשתף פעולה, זאת חרף קשייה ובהתאם ליכולתה ולכוחותיה.

שירות המבחן העריך שיש להעדיף הפן השיקומי ולהטיל על הנאשמת צו מבחן של שירות המבחן, בתנאי המשך טיפול. לאור מאפייניה המתוארים, מצבה הנפשי ותפקודה הירוד של הנאשמת, המליץ שירות המבחן להטיל עליה צו מבחן למשך שנה וחצי לצד ענישה מותנית משמעותית.

תסקיר שירות המבחן מיום 3.8.2021 (להלן: התסקיר העשירי)

24. במאי 2021 הנאשמת הופנתה למיון פסיכיאטרי בליווי איש צוות לאחר שביטאה אמירות אובדניות והמשיכה, על פי המלצה, לאשפוז פסיכיאטרי בבית חולים בטירת כרמל. שם סופקו לנאשמת תרופות שלא אמורה הייתה ליטול, חרף הבהרת גורמי הטיפול לצוות בית החולים בדבר מצבה ההתמכרותי. אך לא היה מדובר בכשל הגורמים המטפלים בבית החולים אלא גם בדרשנותה של הנאשמת לקבלת טיפול תרופתי זה. בהמשך בחודש מאי חזרה הנאשמת לקהילה הטיפולית, נמצא כי עשתה שימוש בחומרים אסורים לה. על כן ונוכח היותה בתקופת ניסיון לאור בעיות התנהגות מרובות, הוחלט על הפסקת הטיפול בה. גורמי הטיפול דיווחו למשטרה בהתאם לתנאיה המגבילים של הנאשמת, כי יש לעצור אותה משום שחרורה מהמקום. אולם הנאשמת ברחה משטח הקהילה. מדריכה שנתקלה בה החזירה את הנאשמת לקהילה ובמונית בליווי המדריכה פנו לתחנת המשטרה, גם שם ברחה הנאשמת.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מנהלת אורח חיים התמכרותי פעיל, מגלה חוסר בשלות, היעדר מוכנות ממשית לוותר על הרווחים שבהתמכרותה זאת חרף הצהרותיה המילוליות, דפוסי הרסנות, חוסר מוטיבציה ממשית, כוחות ויכולות מוחלשים ומגלה קושי בשיתוף פעולה. הנאשמת לא הגיעה לבדיקת התאמה ולא קיימה כל קשר עם שירות המבחן, נוכח זאת לא המליץ האחרון על העברת הנאשמת למסלול של בית משפט קהילתי ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינה.

טיעוני הצדדים לעונש

25. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיה של הנאשמת ובהם ההגנה על שלומם ובטחונם של אדם, הגנה על פרטיותו ורכושו וקניינו ושמירה על חיי מסחר תקינים.

26. המאשימה סקרה את עיקרי כל אחד ואחד העבירות בהן הורשעה הנאשמת בכתבי האישום השונים והפנתה לכך שחלק מהעבירות בוצעו תוך הפרת תנאי שחרור. לנוכח העובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו במועדים שונים וכנגד מתלוננים שונים עתרה לקבוע מתחם עונש נפרד. חומרה ייתרה ביקשה המאשימה לראות בכתב האישום השני, שם התפרצה הנאשמת בשעת ערב מאוחרת לבית מגורים, כאשר בני הבית נמצאים, ובסלון הבית ישבה ילדה בת 9, ולאחר

מכן נטלה ארנק, ועשתה שימוש בכרטיס האשראי הגנוב והשתמשה בו לצורך רכישת סיגריות. המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש בנוגע לכתב האישום השני כנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לייתר כתבי האישום ביקשה כי ייקבע מתחם ענישה כנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי עבודות שירות (6-8 חודשים) לצד רכיבי ענישה נוספים.

27. המאשימה סקרה את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שעולה מהתסקירים וחוות הדעת בעניינה, הפנתה לעברה הפלילי (1/ת) קיומו של מאסר מותנה בן 3 חודשים. המאשימה הדגישה את מאפייני אישיותה של הנאשמת, התמכרותה לחומרים משני תודעה, הניסיונות הרבים מידי שנעשו לטעמה על מנת לגייסה להליך טיפולי, חוסר מוכנותה של הנאשמת להתחייב להליך טיפולי והתהליך הטיפולי שלא הושלם. בסופו של דבר ביקשה המאשימה להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ 24 חודשים ורכיבי ענישה נלווים.

28. באות כוח הנאשמת עתרו לקבוע מתחם עונש הולם נמוך בהרבה מעתירתה של המאשימה (אך לא נקבו במספרים), וזאת בשל הקרבה לסייג לאחריות פלילית. לטענתן, הנאשמת מתמודדת עם מחלת נפש ובסמוך למועד בו בוצעו העבירות או לאחריו, הייתה בהתקף פסיכוטי וחסרת מודעות למעשיה, היא אושפזה בבית החולים הפסיכיאטרי ולתמיכה בטענותיה הפנו לחוות דעת מטעם ההגנה (נ/1). כמו כן נטען כי העבירות שבוצעה הנאשמת בוצעו על רקע תקופה משברית בחייה והן אינן מאפיינות אותה. באשר לעבירת ההתפרצות נטען כי זו אינה מתוככמת או מתוכננת, ולראייה הנאשמת התפרצה לבית המגורים כאשר היא יחפה, נטלה ארנק ולכל היותר עשתה בו מספר שימושים. עוד נטען כי עבירות הגניבה הן כאלו שלא גרמו לנזק כלכלי רב.

29. באות כוח הנאשמת מיקדו את הטענות בנסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת, הסובלת ממחלות נפש מורכבות, אישה צעירה אשר חוותה אלימות מצד בן זוגה, ילדיה הוצאו מחזקתה על ידי רשויות הרווחה והיא נותרה שבר כלי, עברה להתגורר יחד עם אמה. לטעמן, אין לבטל במחי יד את התקופה הממושכת בה שהתה הנאשמת בקהילה הטיפולית ושיתפה פעולה עם גורמי הטיפול, ויש לראות בפרק זמן זה כתחליף לעונש מאסר. באות כוחה של הנאשמת הוסיפו בהקשר לכך כי בניגוד למתואר בתסקירי שירות המבחן הנאשמת נפלטה מהקהילה בשל נסיבות שאינן תלויות בה, היא נקלעה לסיטואציה בה ניתנו לה תרופות ללא ידיעתה ולא הייתה לה סיבה הגיונית לעזוב את הקהילה זמן קצר לפני סיומה. לדבריהן, לאחר מכן, לא התאפשר לה לחזור לקהילה על אף שהביעה מוטיבציה לעשות כן.

נוסף על אלו, ביקשו באות כוחה של הנאשמת להתחשב בחלופי הזמן, בעמדתן של נפגעות העבירה, האם והאחות אשר ביקשו שלא להחמיר עמה. הוצג מכתב מהגב' ענת ברזילי אחותה של הנאשמת (נ/2). בסופו של דבר עתרו באות כוחה של הנאשמת להאריך את המאסר המותנה ולמצער לשקול אפשרות ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות או כל עונש אחר אשר ייחלץ את הנאשמת מריצוי עונש מאסר, שיש בו לטעמן לפגוע בנאשמת פגיעה קשה ובלתי הפיכה בנאשמת אשר לאחרונה חידשה את הקשר עם ילדיה ובעברה ניסיונות אובדניים.

לסיום הפנו באות כוחה של הנאשמת לפסיקה התומכת לשיטתן בעתירתן להימנע משליחתה של הנאשמת לריצוי עונש מאסר.

30. מטעם הנאשמת העידה אמה: היא סיפרה בכאב על הקשיים עמם התמודדה ומתמודדת הנאשמת אשר החיים לא האירו לה פנים, וביקשה להימנע משליחתה של הנאשמת למאסר מאחורי סורג ובריח.

31. הנאשמת בדברה האחרון אמרה הדברים הבאים: "אני מוכנה ללכת לעבודות שירות זה ישקם אותי. כל דבר אני מוכנה לעשות. העבודות שירות ישקמו אותי זה יכניס אותי לסדר יום ואני אוכל להיכנס למעגל העבודה ויהיה לי סדר

יום ואחריות ופשוט ישקם אותי. אני באמת חושבת שזה לטובתי. הרבה יותר מכל עזרה אחרת ואני מאוד מעוניינת בעבודות שירות".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

32. בעניינינו יש לקבוע מתחם עונש בנוגע לכל אחד ואחד מכתבי האישום בנפרד, משום שמדובר במעשים שאין ביניהם קשר ענייני הדוק. אמנם בארבעה מתוך שבעת כתבי האישום, המעשים הופנו כלפי אמה של הנאשמת אך הם בוצעו במועדים שונים ועל כן יש לראות בהן כאירוע נפרד. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/2013 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נגד מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נגד מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/2015 דלאל נגד מדינת ישראל (13.9.15)).

33. קביעת מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה - והכול בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בטרם אעשה כן, אבקש להסיר מעל מהפרק את הדיון בטענת ההגנה לפיה מצבה הפסיכיאטרי של הנאשמת מהווה נסיבה מקילה המקרבת אותה לסייג של העדר אחריות פלילית.

34. מצבה הנפשי של הנאשמת מורכב, על כך אין חולק, היא מוכרת למערכת הפסיכיאטרית לאורך השנים, היא אושפזה מספר פעמים והליך פלילי בעניינה הופסק בשל אי כשירותה לעמוד לדין. אך אין בחוות הדעת, עליה לא ביקשה ההגנה לחלוק, קביעה לפיה הנאשמת חולה במחלת נפש אלא נקבע שהיא מאובחנת כלוקה בהפרעת אישיות גבולית עם שימוש מאסיבי בסמים. יתרה מכך, מחוות הדעת עולה כי קיים קשר הדוק בין החרפה במצבה הנפשי ובין השימוש בחומרים פסיכואקטיביים, כאשר צוין בין היתר כי הנאשמת פוקדת את בית החולים הפסיכיאטרי בדרישה לטיפול בממריצים, מפעילה מניפולציות על הצוות הרפואי וכאשר מסורבת מגיבה בתוקפנות.

35. לא רק שלא הוצגה על ידי ההגנה תשתית ראייתית המעלה ספק סביר כי הנאשמת סובלת ממחלת נפש כהגדרתה באופן ששללה את יכולתה לגבש כוונה פלילית אלא, שנקבע בחוות הדעת "ברחל בתך הקטנה" כי בעת שביצעה הנאשמת את העבירות בהן הורשעה, היא לא סבלה ממחלת נפש והיא הייתה שרויה תחת השפעת סמים וידעה "טוב מאוד" השלכות השימוש בסמים. כן נקבע כי הנאשמת לא פעלה תוך כדי מצב פסיכוטי אלא תוך דפוסי התנהגות המוכרים לה.

36. למותר לציין כי גם מחוות הדעת הפרטית העדכנית (נ/1) לא עולה כי הנאשמת סובלת ממחלת נפש במובן המשפטי ואף לא קרוב לכך. גם לא נקבע כי היא הייתה חסרת יכולת להבין את אשר היא עושה; או את הפסול שבמעשיה; או להימנע מעשיית המעשים, לבטח לא נלמד מהם כי הייתה נתונה במצב פסיכוטי או בהתקף סכיזופרני בזמן ביצוע העבירה. ההפך הוא הנכון, בהתאם לדבריה של הנאשמת עצמה אשר נמסרו לעורך חוות הדעת, המצבים הפסיכוטיים מופיעים רק בהשפעת חומרים ממכרים (רטליון). לפיכך, לא מצאתי כי יש בטענת הגנה זו כדי ללמד על קרבה לסייג, ובהתאמה - להשפיע על מתחם העונש ההולם ואף לא מצאתי להידרש לפסיקה אותה הציגה ההגנה העוסקת במקרים בהם נקבע קרבה לסייג לאחריות פלילית.

37. ואם לסכם, כאשר הנאשמת אינה מתמידה בטיפול ובמעקב הפסיכיאטרי כנדרש ואף דורשת טיפול בממריצים בניגוד להתוויות הרופאים, אין היא יכולה להשתמש בכך כנימוק להקלה בקביעת מתחם העונש. עם זאת, אתחשב בנתוניה המורכבים של הנאשמת בעת קביעת עונשה בתוך המתחם, כפי שאפרט בהמשך.

38. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיה של הנאשמת רבים ובהם אפשר למנות את ההגנה על שלומו ובטחונו של אדם ופרטיותו, הגנה על הרכוש והקניין וכן הגנה על חיי מסחר תקינים. הפגיעה בערכים המוגנים בכתב האישום השני שעניינו התפרצות לבית מגורים וגניבה היא בעוצמה בינונית - גבוהה בעוד שביתר כתבי האישום הפגיעה פחותה. אתחיל בבחינת האירוע החמור מבין האירועים.

39. כמתואר בכתב האישום השני - הנאשמת התפרצה בשעת ערב מאוחרת לבית מגורים ובכך פגעה פגיעה קשה בפרטיותם של בני הבית ובתחושת הביטחון והמוגנות שלהם. במעשיה גלום פוטנציאל להתלקחות אלימה, שכן בזמן המקרה בסלון הבית ישבה ילדה בת 9 ויתר בני הבית ישנים במיטתם. לנאשמת הייתה שליטה מלאה על מעשיה, והייתה לה ההזדמנות לעזוב את הבית כאשר הבחינה בקטינה אלא שהיא החמירה לעשות ניגשה למטבח, שם היה מונח ארנק על השיש, נטלה ונשאה את הארנק, שהכיל בין היתר כרטיס אשראי ויצאה עמו מהבית. מעבר לפגיעה בתחושת המוגנות ולפוטנציאל הנזק והסיכון הרב שעלול היה להיגרם ממעשיה של הנאשמת במהלך מפגש בינה ובין יושבי הבית, יש לקחת בחשבון את הנזק הממוני שנגרם ממעשיה, כאשר היא עשתה שימוש בכרטיס האשראי שגנבה, שילמה עבור רכישת סיגריות בשש עסקאות נפרדות ובסכומים שונים בכל פעם ובסכום כולל של 4,126 ₪. עם זאת, העבירות לא בוצעו בתחום רב, לא קדם להן תכנון מוקדם, ללא מעורבים שותפים ומבלי שנעזרה בחפצים לצורך ההתפרצות לבית המגורים. העבירות בוצעו על רקע של התמכרות לחומרים משני תודעה.

40. על החומרה היתרה הגלומה בעבירות התפרצות לבית מגורים עמד בית המשפט העליון לא אחת, ראו מיני רבים: ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008); בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (08.01.2010); ע"פ 3297/10 וולקוב נ' מדינת ישראל (24.5.2012):

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות".

41. וכן לרע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.2014):

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

42. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לבית מגורים בנסיבות דומות נע בין 8 ועד 12 חודשי מאסר ברף התחתון, ועד 24 חודשי מאסר ברף העליון. וזאת בהתאם לנסיבות האירוע. ברי כי העונש שהוטל בסופו של דבר, תלוי בנסיבות המעשה והעושה. ראו להלן:

רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.4.2014) - הנאשם הורשע בעבירת התפרצות למקום מגורים,

בכך ששבר את סורג חלון הדירה ונכנס לתוכה ונטל מהדירה מצלמה. בהמשך התפרץ המבקש לדירה אחרת בכך שנכנס דרך החלון מתוך כוונה לגנוב כסף מבעליה. בתיק המצורף יוחסו לנאשם עבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה, לאחר שעקר תריס חלון ממקומו בדירה, נכנס לתוכה וגנב ממנה רכוש רב ובכלל זה מחשב נייד, מצלמה, כלי צורפות וכלי עבודה לעיבוד עור. בנוסף, הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית עת עזב את מקום מעצר הבית בקהילת ה"דרך". נקבע מתחם ענישה כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין כל אחת מעבירות ההתפרצות. בית משפט השלום לקח בחשבון את מאמצי השיקום של הנאשם, עברו הפלילי, נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לערער.

רע"פ 4156/13 בוחניק נ' מדינת ישראל (12.6.2013) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם כנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש ודחה את ערעור ההגנה, וקבע כי מתחם הענישה הראוי נע בין 12 ל-24 חודשים. עונשו של הנאשם הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות לערער נדחתה.

עפ"ג (תל-אביב) 45306-03-21 ספיאשוילי נ' מדינת ישראל (7.6.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתפרצות לדירת מגורים, החזקת מכשירי פריצה ושימוש בכוח כדי להימנע ממעצר. הנאשם טיפס לעבר חלון הדירה שהייתה ריקה מאדם, תוך שפירק את סורגי החלון באמצעות מגזרי מתכת שנשא עמו, פתח את תריסי החלון ונכנס לדירה וגרם לאי סדר. ביציאה מהדירה התבקש הנאשם על ידי השוטרים לעצור אך החל להימלט בריצה מהמקום. הנאשם התנגד בכוח למעצרו, בעט בשוטר וגרם לו לחבלות. נקבע מתחם ענישה שנע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט השלום סטה ממתחם הענישה מטעמי שיקום וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, ורכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (תל-אביב) 63410-05-16 פרטוש נ' מדינת ישראל (8.6.2016) - הנאשם הודה והורשע בתיקי המצורפים בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף הורשע בפריצה לדירה כדי לבצע עבירה, בכך שנכנס דרך חלון חדר האמבטיה לדירה בכוונה לגנוב ובשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. נקבעו מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מכתבי האישום. בנוגע לעבירת ההתפרצות למקום מגורים נקבע מתחם ענישה כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, שהחל בתהליך שיקומי שלא צלח, 12 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נמחק.

עפ"ג (תל-אביב) 56440-06-14 מדינת ישראל נ' אלברז (20.10.2014) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהתפרצות לבית מגורים וגניבת ציוד יקר ערך. בנוסף, הנאשם צירף עוד 8 תיקים נוספים ובהם מגוון של עבירות בהן עבירות רכוש, עבירות גניבה, קבלת רכוש גנוב ועבירות של תקיפות שוטר. בבית משפט השלום נקבע מתחם הענישה בגין עבירת התפרצות לדירה נע בין 9 ועד 18 חודשים וכן נקבעו מתחמי ענישה נפרדים בנוגע לייתר העבירות בהן הורשע. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בן 38 הכולל הפעלת 4 מאסרים מותנים. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נקבע כי נפלה שגגה בעת קביעת מתחם העונש בגין עבירת ההתפרצות ואין מקום לסטות מהמתחם שנקבע עד כה בפסיקה כנע בין 12 ועד 24 חודשים. עונשו של הנאשם הועמד על 53 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מרכז) 43759-09-19 מניאן נ' מדינת ישראל (11.2.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע לאחר עמוד 12

שמיעת ראיות בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה וזאת בשני אישומים וכאשר המתלוננים נמצאים בביתם. הנאשם גנב כרטיסים שונים ביניהם כרטיס אשראי ומזומן בסכום של כ-100 ₪, מטבע כסף זר וזוג עגילים וכן תיק גב. וכן הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לבית מגורים בכך שדחף את דלת הבית של המתלוננת שהייתה פתוחה ולא נעולה, נטל תיק ובתוכו בגדים. הנאשם פגש במתלוננת שהייתה בגפה בבית ולאחר דין ודברים ביניהם יצא מהבית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 24 חודשים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 57 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל, עונש המאסר הועמד על 50 חודשי מאסר.

ת"פ 53363-03-19 מדינת ישראל נ' סבאג (22.6.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות לבתים בארבעה מקרים. בשנים מהם, התפרץ לבית מגורים ביחד עם אחרים. בראשון, נכנס הנאשם דרך חלון האמבטיה ונטל מזומן בסך 10,000 ₪, שעון יקר ערך וזוג עגילי יהלומים. השותפים שימשו כתצפיתנים. בשני, נכנס לבית דרך חלון הוויטרינה וגנב משקפת ושעון, גם פה האחרים שימשו כתצפיתנים. בשלישי, ניסה הנאשם להיכנס לבית מגורים בכך שפתח את החלון באמצעות פלייר והכניס את ראשו בכוונה לבצע גניבה. באישום האחרון התפרץ לבית מגורים בכך שפתח את דלת ההזזה בסלון ונכנס לבית בכוונה לבצע גניבה. הנאשם חיטט, פתח את הארונות בחדרים אך לא נגנב דבר. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בגין כל עבירת התפרצות בנפרד וגזר על הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. הוגש ערעור שעומד ותלוי.

ת"פ (תל-אביב) 33768-02-16 מדינת ישראל נ' קריספיל (28.11.2018) - הנאשם הורשע בהפרת הוראה חוקית, גניבה, התפרצות לדירת מגורים לשם ביצוע עבירה ובתיקים נוספים שצירף בעבירות של הסגת גבול והתפרצות לדירת מגורים לשם ביצוע עבירה. הנאשם, פרץ לדירה בכך שפתח את חלון הדירה באמצעות מקל, נכנס לתוכה וגנב פריטי לבוש. במועד אחר, פרץ לדירה נוספת עת טיפס למרפסת ודרך התריס נכנס לדירה ונטל ממנה מחשב נייד, תיק גב, שני ארנקים, כרטיסי אשראי, 100 ₪, מסמכים ותעודות אישיות, שתי מצלמות ושני בקבוקי שתייה חריפה וכל זאת בעודו מפר הוראה חוקית. בית המשפט קבע 2 מתחמי עונש שונים לנוכח מטרות הפריצה ועוצמת הפגיעה בקניין, בגין הפריצה הראשונה נקבע מתחם העונש ההולם נע בין שמונה לבין 18 חודשי מאסר (כאשר הפרת הוראה חוקית לא תוביל לשינוי המתחם) ובגין הפריצה השנייה מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר. בנוסף, במקרה אחר הנאשם הסיג גבול כך שנכנס לדירה בעת שהנפגע נם את שנתו, הנפגע התעורר והבחין בנאשם שנמלט מהמקום. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין הסגת הגבול נע בין ארבעה ל-12 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם 22 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה באופן חלקי ורכיבי ענישה נוספים.

ת.פ. 52944-11-15 מדינת ישראל נ' דוגמוש (21.02.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתפרצות לדירה וגניבה בכך שהיזז חלון רשת חדר הכביסה, נכנס לתוך הבית ונטל שלוש טבעות ועגילי זהב. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם כנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית ומטעמי שיקום מצא להאריך את המאסרים המותנים שעמדו כנגד הנאשם לצד העמדתו בצו מבחן ושל"צ ופיצוי.

ת.פ. 11078-05-13 מדינת ישראל נ' חאמד (4.01.2016) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה. הנאשם פרץ ביחד עם אחר לדירה, באותן הנסיבות יצא המתלונן מהשירותים והבחין באחר, העיר בצעקות את בני הבית ובצוותא תפסו את הנאשם אשר נטל לידיו 4 טלפונים, בעוד האחר חמק מהדירה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד 24 חודשים וענישה נלווית.

43. בבחינת למעלה מן הצורך, אפשר אמנם למצוא פסקי דין בהם קבעו בתי המשפט מתחם עונש הנמוך מ

24-12 חודשים, אך מדובר במקרים בהם הנסיבות חריגות או ייחודיות והם לא משקפים את הכלל. לגופו של עניין, אין בטיעוני ההגנה התייחסות לנסיבות חריגות הקשורות בביצוע העבירה המצדיקות סטייה ממתחם הענישה הנהוג, וזאת להבדיל מפירוט נסיבות שיש בהן להשפיע על עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם.

44. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה הבינונית בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בנוגע לכתב האישום השני שעניינו התפרצות לבית מגורים כנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר וענישה נלווית.

45. במעשים המפורטים בכתבי האישום השלישי, החמישי, השישי והשביעי, הפרה הנאשמת את האמון הבסיסי הקיים בינה ובין האם. היא איימה עליה, איומים קשים ובוטים אשר התייחסו באופן מפורש לנטילת חיים "אני אגמור אותך", "אני אחסל אותך", והיא אף השמיעה איומים חמורים אלו כחלק מדרישתה לקבל לידה כמה עשרות שקלים. הנאשמת החמירה לעשות כאשר תקפה אותה לעיני אחרים על רקע ויכוח של מה בכך, משכה בשערות ראשה, שברה את משקפיה. לא מדובר באירוע חד פעמי או חריג. למרבה המזל האם לא נחבלה ולא נזקקה לטיפול רפואי אלא שניכר כי הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים הם בעיקר בתחום הנפשי והרגשי.

46. עיון בפסיקה הנוהגת מלמד על כך שכאשר מדובר בעבירות אלימות ואיומים שבוצעו כלפי בני משפחה, הורים, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל (לעיתים אף יותר), בגין כל אירוע בנפרד. ראו: ת"פ (ב"ש) 66471-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני (7.5.2019); ת"פ (ב"ש) 20820-03-18 מדינת ישראל נ' טוילי (7.11.2018); עפ"ג 56845-03-16 מדינת ישראל נ' (29.5.2016); ת"פ (כ"ס) 38856-05-15 מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' עדן (6.4.2017); ת"פ (ירושלים) 12792-01-17 מדינת ישראל נ' איובי (24.9.2020) (ערעור נדחה בעפ"ג 52819-10-20); ת"פ (רמלה) 46530-06-17 מדינת ישראל נ' אנגדאו (26.3.2019); ת"פ (תל-אביב) 53572-03-19 מדינת ישראל נ' קלדרון (12.9.2019); ת"פ (תל-אביב) 34067-10-18 מדינת ישראל נ' אשכנזי (5.1.2020); ת"פ (תל-אביב) 37785-09-17 מדינת ישראל נ' אברמזון (19.7.2020).

47. במעשיה המתוארים בכתב האישום הראשון והרביעי פגעה הנאשמת בערכים המוגנים ובהם שמירה על הקניין והגנה על רכוש הציבור. מדובר במספר עבירות גניבה שאינן מתוחכמות, לא קדם להן תכנון מוקדם, ואלו לא גרמו לנזק רב באופן יחסי.

48. עיון בפסיקה הנוהגת מלמד כי נקבע בעבירות גניבה דומות נקבע מתחם ענישה כנע בין מאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. ראו: עפ"ג (תל-אביב) 18259-10-17 חודצקי נ' מדינת ישראל (19.2.2018); ע"פ (מרכז) 13434-11-19 יהודה נ' מדינת ישראל (4.2.2020); ת"פ (ראשל"צ) 66111-11-15 מדינת ישראל נ' זוהר (17.4.2016); ת"פ (רמלה) 51803-05-14 משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נ' באסל (26.6.2016); ת"פ (רמלה) 3079-04-13 משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נ' רובינשטיין (24.2.2016); ת"פ (רחובות) 47278-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (30.12.2019); ת"פ (רחובות) 21632-07-17 מדינת ישראל נ' בצור (22.5.2019); ת"פ (תל-אביב) 20773-03-16 מדינת ישראל נ' טרוקל (14.5.2019); ת"פ (תל-אביב) 41799-08-17 מדינת ישראל נ' ראובן (10.9.2020); עפ"ג (תל-אביב) 13266-02-21 אבידן נ' מדינת ישראל (5.4.2021).

49. לא מצאתי להרחיב הדיבור אודות הפסיקה שהוצגה מטעם ההגנה, רובם עוסקים במקרים בהם מטעמי שיקום סטה בית המשפט ממתחם העונש ההולם ומדובר בשיקול שאינו רלבנטי כאן.

50. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בנוגע לכתבי האישום הראשון, השלישי, הרביעי החמישי השישי והשביעי, כנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

51. לא מצאתי נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשה של הנאשמת בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א' לחוק העונשין) כדלקמן:

52. הנאשמת ילידת 1977, הודתה והורשעה בשבעה כתבי אישום, הודאתה חסכה את עדותיהם של המתלוננים וכן הובילה לחיסכון בזמן ציבורי יקר. עם זאת מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשמת התקשתה לקחת אחריות מלאה על מעשיה או לבחון את נסיבות ביצוען והיא מסרה כי אלו בוצעו על רקע מצבה הנפשי.

53. לחובתה של הנאשמת עומד עברה הפלילי. הרישום אחרון הוא מיום 4.4.2018 בגין ביצוען של עבירות אלימות, איומים, הפרת הוראה חוקית והסגת גבול, בו נקבע כי הנאשמת אינה כשירה לעמוד לדין וניתן צו אשפוז. עוד לחובת הנאשמת הרשעה משנת 2017 בגין עבירת גניבה ועומד ותלוי כנגדה מאסר מותנה בן 3 חודשים.

54. כן אקח בחשבון את נסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת, כפי שבאו לידי ביטוי בטיעוני באות כוחה, בחוות הדעת הפסיכיאטרית, תסקירי שירות המבחן ובמסמכים שהוצגו מטעמה. בתמצית, מדובר בבחורה צעירה, אם לשני ילדים שהוצאו מחזקתה על ידי רשויות הרווחה, היא אינה עובדת ומתקיימת מקצבת נכות. הנאשמת סובלת מריבוי בעיות ובכללן, מצב נפשי מורכב, התמכרות לסמים מעוררים (ריטלין), קשיי תפקוד במסגרות, קושי ביחסים בין אישיים, קושי בשליטה בדחפים ובהתפרצויות אלימות. ישנו קושי במיצוי זכויות אל מול רשויות הרווחה. לאחרונה התגלה גידול בפניה והיא נזקקה לניתוח וכן בעברה מספר ניסיונות אובדניים.

55. באשר להיבט השיקומי. למרבה הצער, על אף חלוף הזמן והזדמנויות רבות, הנאשמת לא הצליחה להשתלב בהליך טיפולי מיטבי ולהעמיק בו. התמונה המצטיירת מתסקירי שירות המבחן, עגומה למדי. הנאשמת מנהלת מזה שנים אורח חיים התמכרותי פעיל, היא מגלה תובנה נמוכה למצבה, מתקשה לזהות דפוסי התנהגות בעייתיים, ניכר חוסר בשלות והעדר מוכנות ממשית לוותר על הרווחים שבהתמכרותה, ברקע דפוסי הרסנות, חוסר מוטיבציה, כוחות ויכולות מוחלשים.

56. לאורך תקופה של כשנתיים, המאשימה, ההגנה, שירות המבחן וגורמי טיפול רבים ובית המשפט שילבו ידיים וניסו לרתום את הנאשמת להליך טיפולי שיהא בו להביא לשינוי באורחות חייה. על אף הספקנות הרבה אותה הביע שירות המבחן בתסקיר הראשון, לא נותרה אבן הפוכה, נעשו ניסיונות שונים ומגוונים, חלקם עוד בשלבי המעצר ואף נבחנה האפשרות לשלב את הנאשמת בבית המשפט הקהילתי. בין היתר אפשר למנות את הניסיון לשלב הנאשמת במרכז לתחלואה כפולה בבאר שבע (מספר פעמים), באישפוזית "לצידך", בקהילה "בית אור אביבה", "בית מיכל", והאחרון שבהם בקהילה טיפולית "דרך אביבה". חרף הניסיונות הרבים והליווי האינטנסיבי הנאשמת התקשתה לשתף פעולה, לחלק מהראיונות שנקבעו עברה היא לא טרחה להתייבב, ולאחרים התייבבה כשהיא תחת השפעת חומרים ממכרים.

57. גם כאשר הצליחה להשתלב במסגרת טיפולית ניכר היה חוסר יכולתה להיענות לגבולות ולגייס כוחות לתהליך

ארוך טווח. לראייה, הנאשמת הפרה את תנאי האישפוזית "לצידך", התנהגה באופן אלים ותוקפני וכאשר התבקשה לעזוב סירבה, עד שנאלצו להזעיק למקום משטרה ורק אז נאותה לעזוב. את הרחקתה מהאשפוזית, השליכה על גורמים חיצוניים. לא מדובר בהתנהגות חריגה אלא כזו אשר חזרה על עצמה, גם בזמן שהייתה בקהילה הטיפולית "דרך אריאלה". נכון שלפרק זמן קצר חל שיפור מסוים במצבה של הנאשמת כפי שעולה מהתסקיר התשיעי אך לאורך זמן היא התקשתה לעמוד בגבולות שהוצבו לה ולהעמיק בטיפול. לקראת סוף התקופה, בה שהתה בקהילה הטיפולית "דרך אריאלה" היא אושפזה בבית החולים, שם דרשה במודע, לקבל טיפול תרופתי על אף שידעה בבירור כי הדבר אסור לה אך טענה כי מדובר בכשל בבית החולים. עם חזרתה לקהילה ולאחר שנמצא כי הפרה את התנאים וחזרה לשימוש בחומרים אסורים ונמסר לה כי לא תוכל להמשיך ולשהות בקהילה, וכי תוזמן לה נידת משטרה לדיווח בהתאם לתנאים המגבילים שנקבעו בעניינה, היא ברחה משטח הקהילה, נתפסה בדרך על ידי אחת מהמדריכות, השתיים נסעו יחד לתחנת המשטרה ושם ברחה הנאשמת, שוב.

58. אבל גם לאחר שעזבה הנאשמת את הקהילה הטיפולית ובמהלך חצי השנה האחרונה ועל אף הצהרותיה המילוליות בדבר רצונה בשינוי, היא לא ניסתה לקדם את הליכי השיקום, והיא אף לא טרחה להתייבב בפני קצינת המבחן כשהוזמנה. כפי שאפשר ללמוד מחוות הדעת הפרטית, הנאשמת שבה לעשות שימוש בחומרים משני תודעה (נ/1). גם בטיעון לעונש, למרבה הצער, נעשה ניסיון להשליך האחריות לכישלונות הניסיונות הטיפוליים על גורמים חיצוניים, וגם בכך יש ללמד על חוסר התובנה בדבר מצבה הנפשי של הנאשמת והשפעתו על בחירותיה ומעשיה. אין לנאשמת אלא להלין על עצמה.

59. אף אני התרשמתי, כשם שהתרשם שירות המבחן, כי בקשתה של הנאשמת לשוב ולהשתלב בהליכים טיפוליים נאמרה מהפה אל החוץ, היא אינה נובעת מהבנה או הפנמה של הפסול במעשיה, אלא שנובעת היא מהלחץ המשפטי ומהחשש מתוצאות המשפט. בסופו של דבר, ישנו פער בולט בין רצונה של הנאשמת בשיקום לבין התנהגותה והתנהלותה בפועל.

60. ההחרפה במצבה הנפשי וההתמכרותי של הנאשמת במהלך השנים האחרונות, חוסר נכונותה לבחינה ובדיקה עצמית, השתתפות בטיפול מותאם לצרכיה (במאובחן מרצונותיה), אי הקפדה על שמירת קשר עם הגורמים הטיפוליים ואי נטילת טיפול תרופתי, כמו גם הדרשנות לקבל בהזדמנויות רבות מבית החולים הפסיכיאטרי חומרים ממריצים, מעצימים את הסיכון להישנות עבירות בעתיד. דברים אלו מקבלים משנה תוקף לנוכח המתואר בחוות דעת מטעם ההגנה לפיה התמכרותה של הנאשמת פעילה והיא אינה מטופלת. לכל אלו אצרך את התרשמותי מהנאשמת בדיונים האחרונים, ניכר כי היא נמצאת במצב נפשי לא יציב, היא התקשתה לווסת את תגובותיה, ונהגה באופן שאינו הולם את המעמד, היא התפרצה בצעקות, בבכי והיה צורך להרגיעה מספר פעמים ואף להוציאה מהאולם.

61. אמנם, הנאשמת נותנת את הדין בגין עבירות שבוצעו בשנת 2016-2020 ולא עומדים ותלויים כנגדה תיקים נוספים אך קשה לתת משקל רב לחלוף הזמן משני טעמים עיקריים. האחד, על רצף הזמן אפשר לראות כי הנאשמת הוסיפה והסתבכה בפלילים, בחלק מהמקרים היא נעצרה, לאחר מכן שוחררה בתנאים מגבילים, שגם אותם הפרה, וניכר כי ההליך המשפטי אינו מהווה עבורה גורם מרתיע ומציב גבולות. הטעם השני, הנאשמת היא הגורם העיקרי לחלוף הזמן, היא ביקשה הזדמנויות רבות לשנות את אורחות חייה ואלו ניתנו לה, אלא שהיא לא השכילה לנצלן. מכאן שהנאשמת לא תוכל להנות מהקלה בשל חלוף הזמן והתמשכות ההליכים.

62. שמעתי בקשב רב את עדותה של האם אשר ביקשה בכל לשון של בקשה, להימנע משליחתה של הנאשמת לריצוי עונש מאסר. ניכר היה כי האם מתמודדת עם בעיות משפחתיות מורכבות והיא כואבת ודואבת את מצבה של

הנאשמת ומבקשת את טובתה. עם זאת, אתן משקל מוגבל לדבריה שכן גם אני התרשמתי כשם שהתרשם שירות המבחן, כי היא אינה מכירה באופן מותאם בחומרת מצבה הנפשי וההתמכרותי של הנאשמת, או בהשפעה שיש לכך על חייה. כמו כן לקחתי בחשבון את הדברים שכתבה הגב' ענת ברזילי, אחותה של הנאשמת אשר תיארה את הקשיים עמם מתמודדת הנאשמת הרצון לחזור למוטב והחשש משליחתה למאסר.

63. אחר כל אלו אוסיף כי לאחר הטיועונים לעונש התבקש הממונה על עבודות השירות לחוות דעתו בדבר התאמתה של הנאשמת לריצוי עונש מאסר בדרך זו. הובהר באופן חד משמעי כי אין בכך לטעת ציפייה בליבה של הנאשמת או כדי ללמד על התוצאה הסופית של ההליך והדבר נעשה אך ורק כדי שבפני בית המשפט תונח התמונה המלאה. התנהלותה של הנאשמת בפני הממונה דומה להתנהלותה אל מול שירות המבחן והגורמים המטפלים. בהתאמה, לראיון הראשון בפני הממונה התייצבה ומסרה כי היא אינה במצב נפשי טוב ונמסר לה מועד חדש. לאחר מכן התייצבה במועד שונה מזה שנקבע לה, וכל זאת מתוך הנחה שגויה שיינתנו לה עוד ועוד הזדמנויות. התנהלות זו של הנאשמת אל מול הממונה מלמדת אף היא על חוסר התובנה למצבה הנפשי, לחומרת מעשיה ולענישה המתבקשת מהם. גם בהנחה שהממונה היה מוצא את הנאשמת מתאימה לריצוי עונש מאסר בדרך זו, ברי כי בנסיבות המעשה והעושה תוצאה זו לא תיסקון.

64. אכן יש לתת משקל לרצונה של הנאשמת להשתקם, לתקופה בה שהתה בקהילה הטיפולית, שיתוף הפעולה החלקי עם גורמי הטיפול, הימנעותה משימוש בחומרים ממכרים, והאמור בתסקיר התשיעי שהיה בו נופח אופטימי זהיר בנוגע לעתידה של הנאשמת, אך אין בכך להביא לסטייה ממתחם העונש ההולם ויהא בכך, ביחד עם יתר השיקולים, לחפוף בין המתחמים השונים ולגזור את עונשה של הנאשמת באופן מתון. לצד זאת, אי אפשר לומר כי מדובר במקרה בו אפסה התקווה לשינוי ולשיקום, ובאם רצונה של הנאשמת לחזור למוטב, כן ואמיתי, יש לקוות כי תשכיל להשתלב בהליכי שיקום בין כותלי הכלא.

65. לנוכח המקובץ לעיל, ברי כי האפשרות להאריך את המאסר המותנה אינה עומדת על הפרק. נותר איפוא לדון בשאלת אופן הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים. כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר (ראו ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-18 (22.2.2015), ע"פ 2336/2016 ריאה מזריאב נ' מדינת ישראל פסקה 32 (14.12.2017)). בהינתן מכלול הנתונים שפורטו, אין כל סיבה לחרוג מהכלל.

66. מעשיה של הנאשמת ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשמת את משמעותם והפסול במעשיה ולהרתיעה מפני חזרה על מעשים מסוג זה. לנוכח הפגיעה הקשה הצפויה לנאשמת בנסיבותיה האישיות מן העונש, כמו גם העובדה כי הנאשמת מעולם לא ריצתה עונש מאסר לא אמצה עמה את הדין.

סוף דבר

67. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים (ת"פ 20850-07-16, גזר דין מיום 30.12.2017), זאת

במצטבר לעונש המאסר שהוטל בסעיף א' לעיל.

ג. סך הכל תרצה הנאשמת עונש מאסר בפועל בן 15 חודשים בניכוי תקופת מעצרה מיום 29.12.16 עד 30.12.16, מיום 23.3.17 עד 27.3.17, מיום 11.11.17 עד 23.11.17, מיום 20.2.18 עד 4.4.18, מיום 7.10.19 עד 28.10.19 ומיום 30.6.20 עד 7.10.20.

ד. 3 חודשי מאסר אותם לא תרצה הנאשמת, אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש ואלימות מסוג עוון, לרבות איומים;

ה. 6 חודשי מאסר אותם לא תרצה הנאשמת, אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש ואלימות מסוג פשע;

ו. פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 1 בת.פ. 15554-09-17). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.2.2022.

לבקשת הנאשמת, הפיצויים ישולמו מתוך ערבון שהופקד מטעם הנאשמת בהליך המעצר והיתרה תושב לה בכפוף לכל דין. מובהר, כי רכיב זה בגזר הדין כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ב, 27 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.